

INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A közbeszerzésekben alkalmazandó környezetvédelmi követelményekről szóló 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet] módosítása az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról (átdolgozás) szóló, (EU) 2023/1791 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) közbeszerzéseket érintő rendelkezéseinek nemzeti jogba való átültetését szolgálja.

Az Irányelv rendelkezéseinek megfelelő átültetés érdekében a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet új, 3/A. alcímmel egészül ki. A 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosítása tartalmazza továbbá az értelmezéshez szükséges fogalmak bevezetését, valamint azon kivételi köröket, amelyek esetén az Irányelv előírásait nem kell alkalmazni.

Az Irányelv alapján biztosítani kell, hogy az ajánlatkérők uniós értékhatárt elérő vagy meghaladó becsült értékű közbeszerzéseik és koncessziós beszerzési eljárásaik esetén csak magas energiahatékonysági teljesítményű termékeket, szolgáltatásokat, épületeket és építési beruházásokat szerezzenek be és ezzel érvényre juttassák az „első az energiahatékonyság” elvét. Az „első az energiahatékonyság elv” fogalmát a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ehat.) alapján határozza meg, amelynek értelmezése tág körű, azt figyelembe kell venni általánosságban az energiapolitikai tervezés, valamint a szakpolitikai és beruházási döntéshozatal során is. Ennek keretében érvényesíteni kell azt a szemléletmódot, amely előtérbe helyezi a költséghatékony, technikailag, gazdaságilag és környezetvédelmi szempontból megfelelő energiahatékonysági intézkedéseknek a lehető legnagyobb mértékű figyelembevételét.

Az Irányelv IV. melléklete taxatív módon tartalmazza azokat a beszerzési tárgyakat, amelyekre konkrét energiahatékonysági követelmények irányadók és ezen követelmények alkalmazásával az ajánlatkérő – a beszerzés ezen elemei tekintetében – teljesíti a magas energiahatékonysági teljesítményű termék vagy szolgáltatás beszerzésére vonatkozó kötelezettségét és így megfelel az „első az energiahatékonyság” elvnek. Az Irányelv IV. melléklete szerinti, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) hatálya alá tartozó beszerzési tárgyak a következők:

- energiacímkézésre vonatkozó rendelet vagy irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek,

- energiacímkézésre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá nem tartozó, de az ökodizájn-irányelv szerinti végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó termékek,
- gumiabroncsok,
- olyan szolgáltatások, amelyek esetén a fentiekben szereplő új termék beszerzésére kerül sor a szolgáltatásnyújtás érdekében,

Továbbá, a IV. melléklet szerint az energiahatékonyság szempontjából releváns uniós zöld közbeszerzési kritériumok vagy a rendelkezésre álló egyenértékű nemzeti kritériumok hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások esetén az ajánlatkérőknek minden tőlük telhető erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy ezeket alkalmazzák.

Azon beszerzési tárgyak esetén, amelyekre nem vonatkoznak speciális energiahatékonysági követelmények az Irányelv IV. melléklete értelmében, szintén érvényesíteni kell általános jelleggel az „első az energiahatékonyság” elvét. Ha a közbeszerzési eljárás több beszerzési tárgyat is magában foglal (pl. építési beruházás keretében árubeszerzésre is sor kerül vagy egy eljárásban többféle áru beszerzése valósul meg), a IV. melléklet szerinti követelményeket az ott meghatározott beszerzési tárgyakra kell alkalmazni, míg a beszerzés egyéb elemeire az „első az energiahatékonyság” elve általános jelleggel alkalmazandó. Az elv alkalmazása a IV. melléklet szerinti követelmény hiányában azt jelenti, hogy az ajánlatkérőnek az eljárás előkészítése során meg kell vizsgálnia a beszerzés rendelkezésre álló megoldásait és alternatíváit energiahatékonysági szempontból is. A vizsgálatot az ajánlatkérő költség-haszon elemzéssel is megvalósíthatja, amelynek keretében figyelembe veszi a beszerzés műszaki-, gazdasági- és – szükség esetén – a társadalmi szempontjait.

Az „első az energiahatékonyság” elv alkalmazásának általános követelménye tehát – amennyiben nem érvényesülnek az adott beszerzési tárgyra vonatkozó konkrét követelmények – egy, az előkészítés körében történő vizsgálatot igényel arra vonatkozóan, hogy az adott beszerzésnek milyen, az energiahatékonyság szempontjából releváns elemei vannak és ezek tekintetében milyen alternatívák merülnek fel, ezek közül melyik az, amellyel energiahatékonyság-javulás vagy energiamegtakarítás érhető el. A vizsgálat eredményeképp mérlegelni kell az energiafogyasztásra vagy az energiahatékonyságra vonatkozó szempontok alkalmazhatóságát. Az Irányelv 3. cikk (1) bekezdése szerint az „első az energiahatékonyság” elve különösen releváns az energiarendszerek esetén, valamint a nem energetikai ágazatokban abban az esetben, ha ezek az ágazatok hatással vannak az energiafogyasztásra és az energiahatékonyságra, mint például az épületek, a közlekedési, a vízügyi, az információs és kommunikációs technológiai (IKT), a mezőgazdasági és a pénzügyi ágazatok.

A vizsgálat során az ajánlatkérő arra is juthat, hogy az adott beszerzés tárgyára tekintettel nincsenek az energiahatékonyság szempontjából releváns vizsgálható alternatívák, illetve nem határozhatók meg az energiahatékonyságra vonatkozó követelmények (pl. egy tanácsadási típusú szolgáltatás esetén). Az ajánlatkérő az energiahatékonyság szempontját ilyenkor lehetséges, hogy például csak úgy tudja figyelembe venni az előkészítés során, hogy a

szerződéstervezetben előírja a szerződő fél számára, hogy a szerződés teljesítése érdekében, amennyiben olyan terméket szerez be, amelyre konkrét energiahatékonysági követelményt ír elő a jogszabály, a beszerzendő termék feleljen meg e követelményeknek. Ezt minden, uniós értékhatárt elérő szolgáltatási szerződésben a jogszabály alapján is szerepeltetni kell. Árubeszerzés esetén is előfordulhat, hogy a beszerzés tárgyára tekintettel semmilyen energiahatékonyságot megtestesítő feltételt nem tud az ajánlatkérő előírni – ilyenkor az erre vonatkozó döntését szükséges dokumentálnia. Az ajánlatkérőnek a Kbt. 46. § (1) bekezdése alapján mindig dokumentálnia kell azt, hogy hogyan alkalmazta az „első az energiahatékonyság” elvét. Mivel ez a beszerzés előkészítése körébe tartozik és azokban az esetekben, ahol nincs konkrétan nevesített jogszabályi követelmény, az ajánlatkérő jelentős mozgástérrel rendelkezik arra vonatkozó döntésekor, hogy milyen módon tudja az adott beszerzés tekintetében az elvet alkalmazni, az ezen döntéséhez kapcsolódó dokumentumokat, indokolást az ajánlatkérőnek nem kell közzétennie, a Bizottság vonatkozó ajánlása is rámutat, hogy a dokumentálás egyszerűen az ajánlatkérő „aktáiban” is történhet. Az „első az energiahatékonyság” elv alkalmazása kapcsán az (EU) 2021/1749 bizottsági ajánlás további iránymutatással szolgál.

Az Irányelv IV. mellékletében foglalt, fentiekben felsorolt beszerzési tárgyak esetén az alábbi konkrét követelmények alkalmazandók.

Ha egy termék az energiacímkézésre vonatkozó rendelet vagy irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozik, úgy a beszerzendő terméknek meg kell felelnie az ezen aktusokban meghatározott, az adott termékkategória tekintetében jellemző két legmagasabb energiahatékonysági osztály követelményei valamelyikének. A termékre jellemző két legmagasabb energiahatékonysági osztályt az ajánlatkérő meghatározhatja az energiacímke-köteles termékek európai adatbázisa (a továbbiakban: EPREL) alapján, amelybe a gyártóknak, illetve az importőröknek regisztrálniuk kell a termékeiket a forgalomba hozatal előtt. Az EPREL tartalmazza az adott termék esetén az energiahatékonysági osztályokat és az azokhoz kapcsolódó, regisztrált termékek darabszámát. A termékre jellemző két legmagasabb energiahatékonysági osztály az, ahol még elérhetők a versenyhez megfelelő darabszámban termékek. Fontos kiemelni, hogy az ajánlatkérő nem követ el jogsértést akkor, ha a termékre jellemző két legmagasabb energiahatékonysági osztálynál magasabb energiahatékonysági osztálynak történő megfelelést ír elő, a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet ugyanis az energiahatékonyság tekintetében előírandó minimumkövetelményt rögzít.

A fentiek helyes alkalmazásával összefüggésben a Bizottság (EU) 2024/1716 ajánlása tartalmaz további iránymutatást. Megjegyzendő, hogy az EPREL-ben szereplő egyes termékkategóriákra vonatkozó adatok referenciaforrásként is használhatók a műszaki leírások összeállításához vagy értékelési szempontok meghatározásához, illetve az ajánlatkérők ennek segítségével képet kaphatnak az adott piacról és a nagy energiahatékonysági teljesítményű termékek elérhetőségéről.

Abban az esetben, ha a fentiekben szereplő végrehajtási aktusok hatálya alá tartozó termékekből álló termékcsoport beszerzésére kerül sor, az ajánlatkérő a termékcsoport összesített

energiahatékonyságát is figyelembe veheti – a termékcsomagban szereplő egyes termékek energiahatékonysági jellemzői helyett – amennyiben így a legmagasabb elérhető energiahatékonysági osztály követelményeinek történő megfelelés teljesül. Az összesített energiahatékonyságot és az azzal elérhető legmagasabb elérhető energiahatékonysági osztályt beszerzésenként egyedileg kell meghatározni. A Bizottság fentiekben hivatkozott ajánlása az ajánlatkérők számára e téren is tartalmaz iránymutatást.

Amennyiben az ajánlatkérő által beszerzendő termék kizárólag az ökodizájn-irányelv szerinti végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozik – tehát nem irányadók rá az energiacímkézésre vonatkozó rendelet vagy irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelmények – úgy a terméknek meg kell felelnie az ökodizájn-irányelv végrehajtási intézkedéseiben foglalt energiahatékonysági referenciaértékeknek.

Ha a közbeszerzési eljárás gumiabroncsok beszerzésére irányul, a gumiabroncsoknak meg kell felelniük a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) szóló, az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendeletében foglalt követelményeknek. Az ajánlatkérőnek első sorban olyan gumiabroncsot kell beszereznie, amely az e rendelet szerinti legmagasabb üzemanyag-energiahatékonysági osztályba tartozik. Abban az esetben azonban, ha a közúti közlekedés biztonsága vagy közegészségügyi okok indokolják, úgy ettől eltérhet, és olyan gumiabroncsot szerezhet be, amely a nedves tapadásra vagy a külső gördülési zajra irányadó legmagasabb osztályba tartozik. A gumiabroncs fogalmát a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosítása rögzíti, amely szerint a gumiabroncsok alatt az (EU) 2020/740 rendelet szerinti kategóriákba (C1, C2, C3) tartozó gumiabroncsok értendők.

Ha a beszerzés tárgya szolgáltatás, akkor a szerződésben foglalt kötelezettségek között rögzíteni kell, hogy ha a szerződés teljesítéséhez olyan új termék beszerzése is szükséges, amelyre az Irányelv IV. mellékletének értelmében – az előzőekben említett – konkrét energiahatékonysági követelmények vonatkoznak, a nyertes ajánlattevő csak olyan termékeket használhat a szerződés teljesítése során, amelyek megfelelnek az Irányelv IV. mellékletében foglalt, fentiekben részletezett energiahatékonysági követelményeknek. Ez a rendelkezés csak a teljesítés érdekében beszerzett új termékekre vonatkozik.

Ha az ajánlatkérő az eljárás előkészítése során megállapítja, hogy a beszerzendő termékre uniós zöld közbeszerzési kritériumok állnak rendelkezésre – és a termék nem rendelkezik energiacímkével és nem vonatkozik rá ökodizájn kritérium, úgy az ajánlatkérőnek javasolt megvizsgálnia, hogy a beszerzés tekintetében lehetséges-e az uniós zöld közbeszerzési kritériumok által meghatározott, a műszaki leírásra vonatkozó alapszintű energiahatékonysági követelmények előírása a műszaki leírás részeként. Ezzel kapcsolatban az ajánlatkérő szabadon mérlegelheti a beszerzési igényével kapcsolatos gazdasági, műszaki és társadalmi szempontokat. Amennyiben ezek előírása az ajánlatkérő szerint lehetséges, úgy megfelel az első az energiahatékonyság elvének, ha legalább az alapszintű energiahatékonysági követelményeket előírja a műszaki leírásban. A módosítás e rendelkezés értelmezésének

elősegítése érdekében tartalmazza az uniós zöld közbeszerzési kritériumok fogalmának meghatározását, amely alatt az Európai Bizottság által közzétett, önkéntesen alkalmazandó környezetvédelmi követelményrendszer értendő. Az Európai Bizottság által meghatározott kritériumok nyilvánosan elérhetőek és az ajánlatkérők által a közbeszerzési eljárás dokumentumaiba könnyen beépíthetők.

Az Irányelven alapulva a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosítása speciális rendelkezéseket tartalmaz az energiahatékonysági célú beszerzéseket megvalósító szerződésekre, mely esetében külön vizsgálati kötelezettséget ír elő: az ajánlatkérő köteles felmérni az energiahatékonyság-alapú, hosszú távú szerződés megkötésének megvalósíthatóságát, amennyiben a szerződés teljesítése hosszú távú energiamegtakarítást eredményezhet. A 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosítása tartalmazza az energiahatékonyság-alapú szerződés fogalmát, melyet az Ehat.-ban foglalt rendelkezések határoznak meg. A tervezet a hosszú távú energiahatékonyság-alapú szerződés esetén nem tér ki arra, hogy mely energiahatékonyság-alapú szerződések minősülnek hosszú távúnak, tekintettel arra, hogy annak definiálása normatív szinten nem lehetséges. A Bizottság (EU) 2024/1716 ajánlásában e körben meghatározott fogalom szerint az energiahatékonyság-alapú szerződések a kedvezményezett és az energiahatékonyság-javító intézkedést nyújtó szolgáltató között létrejött olyan szerződéses megállapodások, amelyeket a szerződés teljes időtartama alatt ellenőriznek és nyomon követnek, amelynek keretében az adott intézkedésbe való beruházásért (munka, ellátás vagy szolgáltatás) a kifizetés a szerződésben megállapodott szintű energiahatékonyság-javulással vagy más, megállapodás szerinti energiahatékonysági kritériummal (például pénzügyi megtakarítással) összefüggésben történik. Szintén a Bizottság hivatkozott ajánlása tartalmazza exemplifikatív jelleggel azon szerződések körét, amelyek jelentős energiamennyiségre vonatkozhatnak. Eszerint ilyen szerződések közé tartoznak a fűtési vagy szállítási szolgáltatások nyújtására irányuló szolgáltatási szerződések, az épületek vagy közvilágítás karbantartására vonatkozó szolgáltatási szerződések vagy az energiaszolgáltató létesítmények kezelésére irányuló szolgáltatási szerződések.

Az IKT eszközök és a képző berendezések esetén a módosítás rögzíti, hogy amennyiben az ajánlatkérő ezen beszerzési tárgyak tekintetében alkalmazni köteles az Irányelv energiahatékonyságra vonatkozó rendelkezéseit átültető 3/A. alcímben foglalt követelményeket, illetve az energiahatékonyságra vonatkozó zöld közbeszerzési kritériumok esetén ezek alkalmazása mellett dönt – mert az eljárás becsült értéke eléri az uniós értékhatárt – úgy a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet által korábban megállapított, környezetvédelmi követelményekre vonatkozó rendelkezéseket ezen túl már nem köteles alkalmazni. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy uniós értékhatár alatti közbeszerzési eljárások esetén az ajánlatkérőnek továbbra is választania kell ezen beszerzési tárgyak esetén a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendeletben előírt környezetvédelmi követelmények közül. Egyéb, a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet 3. alcíme szerinti beszerzési tárgyak esetén, ha az eljárás becsült értéke eléri az uniós értékhatárt, a 3. és a 3/A. alcím rendelkezéseit is figyelembe kell venni.

Az ajánlatkérők az energiahatékonyságra vonatkozó rendelkezések – így a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet új 3/A. alcímének – alkalmazásától abban az esetben tekinthetnek el, ha az

energiahatékonysági követelmény előírása műszakilag nem megvalósítható; ha az előírás az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 228. § (2) bekezdésében foglalt egészségügyi válsághelyzet elrendelésére okot adó körülmény elhárításához kapcsolódó beszerzést akadályozná; vagy ha az akadályozná Magyarország külső vagy belső biztonságának védelméhez szükséges beszerzés megvalósítását. Az energiahatékonysági követelményeket nem kell továbbá alkalmazni a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. XXX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 3. § 20. pontja szerinti haditechnikai eszköz beszerzésére, valamint a Honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 3. § 14. pontja szerinti honvédelmi szervezet és a nemzetbiztonsági szolgálatok szerződéseire csak olyan mértékben alkalmazandók, amennyiben alkalmazásuk nem eredményez összeütközést ezen szervezetek tevékenységének jellegével és elsődleges céljával.

Műszaki megvalósíthatóságról akkor beszélünk, ha a rendszer, például egy épület vagy önálló rendeltetési egység műszaki jellemzői lehetővé teszik a követelmények alkalmazását. Nem áll fenn műszaki megvalósíthatóság akkor, ha a követelményeket műszaki szempontból lehetetlen alkalmazni, azaz, ha a rendszer műszaki jellemzői akadályozzák meg a követelmények alkalmazását. A műszaki megvalósíthatóság hiányát a közbeszerzési eljárás előkészítési szakaszában elvégzett, dokumentált, összehasonlító elemzésen alapuló értékeléssel kell alátámasztani, amelynek tartalmaznia kell különösen a technológiai korlátokra, a meglévő rendszerekkel, illetve infrastruktúrával való műszaki összeegyeztethetetlenségre vagy más, objektív műszaki akadályokra vonatkozó megállapításokat. Az értékelés alapulhat az előzetes piaci konzultáció eredményein is.

Az Irányelv alapján nem kell alkalmazni az energiahatékonysággal összefüggő rendelkezéseket, ha annak alkalmazása akadályozná a népegészségügyi szükséghelyzetre való reagálást. Bár az uniós jogszabályok nem határozzák meg az egészségügyi okokra visszavezethető szükséghelyzet fogalmát, az tágan értelmezendő. A fogalmi körbe tartozik különösen a bioterrorizmus, bármilyen típusú járvány, pandémia által okozott betegség előfordulása vagy ezek közvetlen veszélye, illetve valamilyen új és rendkívül halálos kimenetelű fertőző kórokozó vagy toxin, amely jelentős számú ember halálának vagy tartós fogyatékosságának jelentős kockázatát jelentheti. A 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosítása az Irányelv szerinti kivételi kört az egészségügyről szóló törvénynek az egészségügyi válsághelyzet elrendelésére okot adó körülményeknek felelteti meg.

A külső és belső biztonság hátrányosan érintettsége alatt az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatában kidolgozott közbiztonság fogalom, annak veszélyeztetettsége értendő, amely az alapvető társadalmi érdekeket érintő, tényleges és kellően súlyos fenyegetésre, vagy a külkapcsolatoknak vagy a népek békés együttélésének súlyos megzavarására vagy a katonai érdekeket fenyegető kockázatra terjed ki.

A Vbt. által meghatározott haditechnikai eszközök beszerzésére – értékhatártól függetlenül – nem kell alkalmazni a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendeletben meghatározott energiahatékonysági követelményeket.

A kifejezetten katonai célú, a Kbt. hatálya alá tartozó, uniós értékhatárt elérő beszerzések esetén pedig csak akkor kell alkalmazni a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosításával átültetett energiahatékonyságra vonatkozó rendelkezéseket, amennyiben annak alkalmazása az adott szervezet elsődleges tevékenységével és céljával nem ellentétes. Fontos megjegyezni, hogy e kivételi kör fennállását valamennyi katonai célú szerződés esetén esetről-esetre szükséges vizsgálni függetlenül attól, hogy az ajánlatkérő katonai szervezetnek minősül-e vagy sem.

A fentiekben részletezett követelményekkel összefüggésben fontos kiemelni, hogy az ajánlatkérőt a közbeszerzési eljárás előkészítési szakaszában vizsgálati kötelezettség terheli, amelynek során az ajánlatkérőnek el kell dönteni, hogy az eljárás a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet (az Irányelv) hatálya alá tartozik-e, vagy a beszerzés kivételi körbe esik. Előbbi esetben az ajánlatkérőnek további vizsgálatot kell lefolytatnia, amely az „első az energiahatékonyság” elvének történő megfelelés módjaira kell, hogy kiterjedjen. A közbeszerzési dokumentumokban e vizsgálatok eredményeinek nem kell megjelennie, azt azonban tartalmaznia kell, ha az ajánlatkérő nem kívánja alkalmazni a 235/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet rendelkezéseit figyelemmel arra, hogy a beszerzés valamely kivételre okot adó esetkör alá tartozik. Ebben az esetben a kivétel alkalmazását az ajánlatkérőnek megfelelő indokolással kell alátámasztania a közbeszerzési dokumentumokban. Egyebekben az ajánlatkérőt az előkészítés során az általános dokumentációs kötelezettség terheli a vizsgálat tekintetében.

Az Irányelv előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ajánlatkérő szervek a küszöbértékeket elérő vagy meghaladó értékű szerződések energiahatékonyságra gyakorolt hatásáról szóló információkat a Tenders Electronic Daily (TED) adatbázisban tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé a közbeszerzési irányelvek és az (EU) 2019/1780 végrehajtási rendelet szerinti közzétételi rendben. E kötelezettségnek megfelelően az energiahatékonyságra vonatkozó információkat az ajánlatkérőnek az eljárás eredményéről szóló tájékoztatóban kell közzétennie. Ez a szabály közvetlenül biztosítja az uniós közzétételi követelmények teljesülését, valamint elősegíti a közpénzek felhasználásának átláthatóságát és az energiahatékonysági szempontok ellenőrizhetőségét.